

DELA MED DIG
AV DIN HISTORIA

Varje människa bär på en historia. Det är ett känt uttryck och det tänker vi ta fasta på i Söndagsmagasinet.

Vi vill höra din historia. Du kan berätta om vad som helst, om ett förhållande som inte riktigt blivit som du hoppats, om hur sjukdomen förändrat livet, om dina möten med det övernaturliga, om dagen du hade änglavakt, om kärlek och otrohet, kanske om den bästa dagen i ditt liv när det där speciella hände.

Och det behöver heller inte vara så där väldigt speciellt, kanske bara en liten solskenshistoria om hur ni möttes en gång eller om den där härliga semestern, eller mötet ni aldrig glömmer.

Du får naturligtvis vara helt anonym. Men vi behöver ändå ditt namn och ett telefonnummer för att kunna nå dig. Det kommer dock aldrig att visas för någon annan.

Skriv till oss på adressen:
Läsarberättelser
Söndag, Expressen
105 16 STOCKHOLM

Vill du skicka ett mejl så går det också bra. Du kan skriva till:
lasarberattelser
@expressen.se

Under sommaren publicerar vi ett urval av nya och tidigare publicerade populära läsarberättelser.

Tema: Livsval

”Jag tog mod till mig och vände upp och ner på allt”

Jag jobbade i Malmö Stad med utbildning och handledning och trivdes jättebra. Efter en omorganisation försvann min tjänst och plötsligt var jag arbetslös. Jag upptäckte snabbt att det inte var lätt för en som var 50 plus att hitta ett arbete. Jag sökte många jobb men fick inget, min erfarenhet verkade vara värdelös. Hösten 2013 var min ekonomi på väg utför. Jag tänkte då att om ingen annan tror på mig så måste jag i alla fall tro på mig själv. Jag hade en bostadsrätt och tänkte att jag säljer den och startar eget, men undrade var jag skulle bo i stället. I bakhuvudet hade jag Kreta, som jag besökt många gånger genom livet. Jag hade alltid trivts otroligt bra och haft några längre vistelser i Ierapetra.

Så tog jag mod till mig och vände upp och ner på hela

min tillvaro. Jag sålde mitt hem och flyttade i april 2014 till Kreta. Jag har vandrat mycket, och att vara i naturen är både avkoppling och energi för mig. Så jag bestämde mig för att starta företag och börja leda vandringar. Jag hade nog undermedvetet förberett mig för att bosätta mig här då jag alltid känt mig som hemma.

Det är ganska tufft att göra det här ensam, och jag är tveksam om jag skulle ha gjort det om jag inte hade bott utomlands förut. Jag vet att det mesta går att lösa, även om det tar tid. Med den erfarenheten vågade jag ta steget.

Många tyckte att jag var modig, men jag kände att jag var illa tvungen eftersom jag ju behövde ett jobb och en inkomst. Jag hade också vänner på plats, vilket var en trygghet förstås. Och skulle det inte funka kunde jag åka hem igen, att ha den nödutgången

gjorde att det hela avdramatiserades ganska mycket. Jag hade en coach som jag träffade tio gånger, som hjälpte mig med företaget och hela omställningen, det var en otrolig hjälp. Inom två veckor hade jag hittat en lägenhet att hyra.

Ett ögonblick jag alltid kommer att minnas är när jag satt på Athens flygplats. Jag tänkte att nu sitter jag här, mittemellan. Antingen går jag och köper en biljett hem till Sverige igen, eller så gör jag det här och åker vidare till Kreta. Har jag vänt upp och ner på allt kan jag lika gärna fortsätta och se vad som finns där borta, resonerade jag. Man ångrar ju inte det man gjort, bara det man inte gjort.

Det tog några veckor innan det sjönk in att jag skulle bo här, att det är inte bara var en semester eller en längre vistelse. Via min hemsida, sociala medier, blogg och rekommendationer får jag kontakt med människor som vill vandra och jag försöker att förnya mig regelbundet och hitta nya vandringar. Jag har mött och vandrat med människor

”Jag tror att det oroar omgivningen när någon gör en stor förändring”

Uppbrott. Ia Löfqvist sålde sitt hem och flyttade till Kreta. FOTO: PRIVAT

”Man behöver inte göra så här stora förändringar, men att försöka få kontroll över sitt liv är väldigt viktigt”

Nu har jag varit här i fyra år och det har gått över förväntan. Ibland får jag frågan om jag ångar mig och det gör jag absolut inte. I Sverige hade jag ingen framtid, där var det a-kassa, aktivitetsstöd och sedan socialbidrag som skulle ha blivit min vardag. Jag tog tag i min situation och har skapat något för mig själv och det känns jättebra. Man behöver inte göra så här stora förändringar, men att försöka få kontroll över sitt liv är väldigt viktigt.

LASARNA BERÄTTAR
Ur verkliga livet

Det är så lätt att man som arbetslös slussas runt och inte längre är chef över sitt liv. Jag har fått kvitto på att jag klarar av saker och att jag är en driftig person, samtidigt som jag reflekterar mycket. Om man tar ett steg i taget kan man efteråt konstatera att det var ett rätt stort steg, och nu står jag på den här sidan. Nu är jag där jag ska vara.

IA LÖFQUIST, 60.
BERÄTTAT FÖR ANNE HAAVISTO

VÄND 89

från hela världen. Det är roligt att få träffa så många olika människor.

Min tanke är att händer något som gör att jag inte kan vandra – den dagen kommer ju förr eller senare, för jag fyllde 60 år nyss – då får jag ändra på konceptet och tänka om. Jag har en pragmatisk inställning till livet, det händer saker hela tiden som gör att man får ställa om. Det här är inte för evigt, men jag är inte orolig i förväg, utan njuter fram till

dess. Mitt största bekymmer är språket. Nu har jag turen att mina vänner kan engelska och de hjälper mig att tolka. Jag håller på att lära mig grekiska, det går sakta framåt men säkert men det tar tid, för det är ett svårt språk. Och på Kreta pratar man en utpräglad dialekt som nästan är ett helt annat språk. Och så pratar de så fruktansvärt fort!

Innan jag flyttade höll jag mina planer för mig själv en tid, för jag ville fixa allt innan jag berättade. Jag behövde vila

i mitt nya beslut och låta det växa. Sedan kom alla frågorna från omgivningen, och det får man ju ta. Många undrade hur jag skulle klara mig, och ensam dessutom. Jag tror att det oroar omgivningen när någon gör en stor förändring, kanske börjar folk fundera över sin egen tillvaro. Det var också många som stöttade och uppmuntrade mig, vilket betydde mycket. Jag lämnar ju ingen, man kan hålla kontakt på olika sätt nuförtiden.